

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Martinus Episcopus. 11. Novembr.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](#)

detrudentur: & ubi ceciderit arbor, ibi erit in æternum.
Hæc meditare, & cum tempus est, consule animæ tui,

S. MARTINUS Episcopus.

II. Novembr.

*Vigilate, & orate, ut non intretis in
tentationem; spiritus quidem
promptus est, caro autem infirma.*

Christus Matth cap 26.

EXistimaverat Martinus Neophytus etiam-
num, mediâ chlamyde suâ medium pau-
perem utcunque se texisse; sed in sequenti no-
cte totum eâ se vestisse Christum vedit: Pont.
Turonensis Divorum aspectu atque adeò fa-
miliaritate, Cœli præsertim Reginæ, inter
Theclæ & Agnetis comitatum, jucundissimè
perfruebatur. Bonorum Angelorum manu
palam adjutus, malorum fana & simulacra
subruit: Quanti Sacerdotii majestatem face-
ret, tunc ostendit, cùm eam imperatoriæ an-
tehabuit, primūmq; in epulo poculum præ-
bibens non Imp. Maximo, sed Sacerdoti suo
porrexit. Quin ipsam imperatricem famulam
ad mensam habuit, & tum hæc se basilicè vi-
xisse putavit, cùm micis, quas reliquas fecit

Marti-

Martinus, vesci potuit. Orci præstigiatorem, qui Christum clementitus, cætera habitu regio illi se obtulit, ita delusum demisit, ut diceret, alium nullum Christum se nosse, præter Crucifixum. Venienti ad se cum Imp. Valentinianus assurgere negligeret, facere hoc assurgens è sede flamma coëgit. Extremum æger in fugam iterum dæmonem malum egit, uti lubens moriturus, ita ad maiores labores, si Numini placeret, porrò victurus. Sed placuit huic Martinum inter beatarum mentium plausus cantusque ad se evocare; Conditionis tamen suæ memor non nisi cineri incubans mori voluit. At ex hoc cinere suus cœlo Phœnix prodiit. Ex Sulp.

M E D I T A T I O.

De vita S. Martini.

Tantâ reverentiâ Deum colebat, ut nunquam voluerit in templo sedere: causam sciscitantibus respondebat, contremiscendū esse coram suo Judice. Quo honore, quo corporis habitu colis Jesum in Eucharistia? ibi divinitas corporaliter habitat, ut audiatur preces tuas, tuaque faciat postulata; non autem ut videat impietatem, & immodestiam tuam.

2. S. Martinus oratione, jejunio, cilicio, & aliis id genus austерitatibus cœpti cuiuslibet felicem exitum impetrabat; iis austерitatibus utaris oportet, si tales velis rerum tuarum finem. Deus jejunii, eleemosy-

nis, & aliis piis operibus exoratur. Experire, confuge ad Deum in omnibus negotiis tuis, eaque ipsi commenda. Si nimirum fidas prudentiae ac viribus tuis, res tuæ non prosperè cadent. Ne innitaris prudenter tua?

3. Imminente morte, S Martinus eo propemodum Spiritus fervore Deum orabat, quo orasset, si fuisset validis ac integris viribus; tunc induitus cilicio, humili in cineribus jacebat: Par est, inquiens, ut armatus moriatur miles. Nihilo tamen minus ad eum tentator accessit: unde intellige, ad ultimum usque spiritum præliandum esse. Pœnitentiâ & oratione vincitur Dæmon, si tamen in utraque ad ultimum usque spiritum perseveretur. Petr. Blef.

S. MARTINUS Papa & M.

12. Novembr.

In disciplina perseverate. Tanquam filii vobis offert se Deus: quis enim filius, quem non corrigit pater.

Paul. ad Hebr. cap. 12.

Martinus Tuderti in Umbria, nova lux Mortus, vix Romæ in S. Petri cathedra collocatus est, cum, quod pastoris officium est, errantem Ariana hæresi ovem, Paulum Bizantii Patriarcham, reducere conatus est & sanare; at ille, non jam ovis, sed, subjovi-

112